

אסתר ראב: אלון

אלון קדום
מגלה שרשיו בחיוף—
מזקן את שארית
שניו—

בפה הריק ;
עליו קלושים—
על גופו השחור
המצלק ;

הוא לוחש
בשפת קדומים—
רבים עברו תחמי :
כנעני כבד-גרם
תלה תרפים בין ענפי,
עברי מזקן
אשר בקצה כרמו עמדתי
הניח מכושו בצלי,
התעטף בטליתו
ושפך שיחו
לאל יחיד בשמים ;
עליו רועדים ברות
והם ממלמלים
בליל-שפות קדומות :
אביר רם וגא
גוע בצלי
כשחץ תקוע
בצלב הרקום
שעל גבו ;

עתה ילדי-עברים
מקיפים אותי
כפקעות פרחים,
שוחקים בצלי הדל—
שפתם שמעתי בנעורי ;

שחור, מצלק,
וחרוש קמטים,
רועד ברות-ערב
אלון שב ולוחש—
פרא וקדוש.